
Isabelle Huppertová obdržela Křišťálový globus

Isabelle Huppertová obdržela Křišťálový globus

Křišťálový globus za mimořádný přínos světovému filmu dnes v podvečer ve Velkém sále přebrala Isabelle Huppertová, jedna z hlavních hvězd letošního festivalu.

"Každou svou cenu chápu jako uznání režiséra, se kterým jsem měla to štěstí spolupracovat. Jsem velmi ráda, že tuto cenu, která je velmi krásná, dostávám právě v Karlových Varech, protože vím, že to je město historicky spojené s filmem. Film je krásný jazyk, který dokáže vyjádřit to iracionální v nás, a proto ho mám ráda," řekla divákům zaplněného sálu francouzská herečka poté, co jí prezident festivalu Jiří Bartoška předal Křišťálový globus.

Po tomto slavnostním okamžiku se diváci mohli v mezinárodní premiéře podívat na soutěžní film Villa Amalia, v němž hraje Huppertová hlavní roli ženy, která se rozhodne naprosto se odstříhnout od svého předchozího života. „Díky tomuto filmu si každý může uvědomit, že má před sebou možnost změnit svůj život. Já ho často měním díky svým rolím,“ uvedla herečka na odpolední tiskové konferenci.

Novinářům samozřejmě neuniklo, že i ve Ville Amalia hraje Huppertová klavíristku, stejně jako v jednom ze svých neznámějších filmů Pianistka. „To je náhoda, že i tato hrdinka hraje na klavír, možná to je dost kinematografické. Hudbou vyjádříte hodně emocí, v Pianistce hrdinka pomocí hudby pochopí, že ji ten muž miluje a že cit, který jí věnuje, bude podobný tomu, jak hraje na piano,“ myslí si Huppertová.

Už včera večer herečka pozdravila diváky spolu s režisérem Patricem Chéreauem před projekcí filmu Gabrielle, komorního dramatu ze začátku století natočeného podle povídky Josepha Conrada. Tam hraje ženu, která nedokáže opustit muže, jehož přestala milovat. „Hrdinky filmů, které tu představuji, jsou jiné, ale také je mezi nimi jedno století, během něž se ženy naučily reagovat a hledat svou svobodu,“ říká Huppertová. Příběh Villa Amalia o osamělých lidech ale nepovažuje za dílo charakteristické pro současnost. „Myslím, že to je příběh, který se mohl odehrát i před třiceti lety. Má hrdinka je v takové zvláštní samotě, je uzavřená, ale zároveň se otevírá, sleduje, co se děje a vidí svět v jeho kráse. Celá druhá část filmu je věnována kráse světa, kterou hrdinka hledá, různými způsoby a kterou najde ve vile Amalia. To je skutečné místo i metafora krásy a věčnosti, v níž je i něco tragického a nebezpečného.“

Zdroj: web MFF Karlovy Vary a Film Servis Festival Karlovy Vary